

FOAIE PAROHIALĂ

15 - 21 martie 2026

Parohia „Sfântul Gheorghe”

Oradea, str. Louis Pasteur, 26

www.parohiasfantulgheorghe.ro

Pr. Olimpiu: 0722/450.013; Pr. Ioan: 0762/698.455

Liturghia Înaintesfințitelor

miercuri, 18 martie 2026; ora 12.00

Calea Crucii

sâmbătă, 21 martie 2026, ora 17.00

Pomenirea tuturor morților

sâmbătă, 21 martie 2026, ora 17.50

RUGĂCIUNE

O, Isuse Cristoase, căzând în fața crucii Tale Te preamăresc. «Putere a lui Dumnezeu», Tu te arăți pătat de slăbiciune, ca să ne înveți pe noi umilința și să rușinezi mândria noastră. „O, Preot Preasfânt, Tu ai trecut prin toate suferințele noastre pentru a Te asemana cu noi, ca să simți și slăbiciunile noastre”. Nu mă lăsa singur, căci singur sunt slab; să fie în mine puterea Ta, pentru ca să nu mai fiu înclinat spre a comite răul.

Cruce, iubire nespusă a lui Dumnezeu; Cruce, gloria cerului! Cruce, mântuirea cea veșnică; Cruce teama celor răi. Sprijinul celor drepti, lumina creștinilor, o, Cruce, pentru tine, aici, pe pământ, Dumnezeu primind corp a devenit servitor; prin tine, în cer, omul în Dumnezeu, a devenit împărat; prin tine a pătruns adevărata lumină, iar întunericul cel rău a fost răpus...

Tu reprezinți legătura păcii care-i unește pe oameni cu Cristos mijlocitorul. Tu ai devenit scara, pe care omul se poate sui la cer.

Fii întotdeauna pentru noi, credincioșii tăi, ancoră și stâlp de foc. Condu casa noastră, cârmuiește luntrea noastră. Fie ca tu, crucea noastră, să ne întărești în credință și să ne pregătești pentru gloria cea veșnică. Amin.

După Sfântul Paulin din Nola

Cu ocazia aniversării zilei dumneavoastră de naștere: **Florica Albu, Alexandra Maria Mihele, Alexandra Maria Popescu, Mihael-Costin Muntean și Gheorghe Mircea Igna**, în numele comunității Parohiei Greco-Catolice „Sfântul Gheorghe”, vă dorim sănătate, fericire și bucurii. Preoții parohiei vor celebra o Sfântă Liturghie, în ziua aniversării.

Cine pe cine caută?

„Oricine voiește să vină după Mine să se lepede de sine, să-și ia crucea și să-Mi urmeze Mie.” Pentru a înțelege mai bine aceste cuvinte, să încercăm să le punem în contextul evanghelic din care fac parte. Suntem în Cezarea lui Filip, acolo unde Isus își întreabă ucenicii despre identitatea pe care lumea și mai apoi discipolii i-o atribuie. Petru se face portavoce a celorlalți atunci când spune: „Tu ești Cristosul”. Suntem în fața unei mărturii de credință extraordinară!

Câteva versete mai târziu însă, atunci când Mântuitorul vorbește despre patima și moartea Sa, același Petru îl ia deoparte și îl dojenește. Îi spune că greșește. Învățăcelul își învață Învățătorul. Ucenicul își instruieste Maestrul. Îi dezvăluie și încearcă să-i impună propria viziune despre misiunea Fiului lui Dumnezeu. Cuvintele lui Isus, adresate lui Petru, dar spuse în prezența tuturor ucenicilor, sunt, asemenea tuturor cuvintelor lui Dumnezeu, ca o spadă ce discerne și separă adevărul de eroare: „Înapoia mea, satano!”

Evanghelia de astăzi, își dezvăluie într-un astfel de context, întreaga profunzime: „Oricine voiește să vină după Mine să se lepede de sine, să-și ia crucea și să-Mi urmeze Mie.” Petru și toți ceilalți discipoli sunt chemați să-l urmeze pe Isus, să meargă după El. Doar mergând după El ucenicii intră în intimitatea misterului lui Dumnezeu și descoperă încet-încet cine este Cristos, care este misiunea lui. Mântuitorul este singurul care cunoaște și poate revela un astfel de mister. Noi îl putem doar primi, mergând pe urmele Lui. Este însă o urmare ce necesită răbdare, încredere și câteodată suferință. Dumnezeu pare adeseori absent iar noi ne simțim abandonați și fără sprijin. Cuvintele psalmului răsună și în adâncul sufletului nostru: „Dumnezeul meu, Dumnezeul meu, de ce m-ai părăsit?”

Uneori, la fel ca Petru, mai ales în astfel de momente, am vrea să-i spunem noi lui Dumnezeu ce are de făcut. Ne simțim mai capabili și mai descurcăreți în a găsi scurtături pe calea către mântuire. Mai ales în a găsi scurtături care ocolesc tot ceea ce în viața noastră are formă de cruce. Încercăm de fapt, în astfel de momente, să ne fabricăm un Cristos după chipul și asemănarea noastră. Și chiar dacă credem că noi suntem artiștii și protagoniștii, altcineva, din umbră, ne ghidează mintea și ne arată calea. Același personaj misterios care lui Adam și Evei le indica o cale mai rapidă de a deveni la fel cu Dumnezeu. (...)

O cale spre Ceruri ne-a fost deschisă de Isus, singurul capabil de așa ceva. Nu există alta. Nu putem inventa alta. Că ne este presărată cu flori sau cu spini uneori, că mergem cântând sau plângând câteodată, că pășim pe ea privind înspre cer sau cu capul în pământ din cauza crucii, aceasta este singura, adevărata cale. Și doar când vom ajunge la capătul ei și vom privi înapoi, vom vedea că suferințele și crucile erau de fapt tot atâtea repere și faruri luminoase pe calea noastră prin această întunecată Vale a plângerii.